

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Η απέραντη αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο»

Ένας επαναστάτης γιός που εγκαταλείπει το σπίτι του πατέρα του, δηλαδή του Θεού, και επιστρέφει μετανοιωμένος μετά την άσωτη του ζωή είναι ο πρωταγωνιστής της ευαγγελικής περικοπής στην παραβολή του ασώτου υιού. Και συναντάει ένα πατέρα που δεν τον διώχνει οργισμένος αλλά τον υποδέχεται με πολλή αγάπη που δεν το περιμένει κανείς.

Ο Θεός όχι μόνο αγαπάει υπερβολικά τον άνθρωπο αλλά σέβεται και την ελευθερία του και αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι αφήνει τον υιό του (τον κάθε άνθρωπο) να κάνει την επιλογή του. Λέει στο βιβλίο της αποκαλύψεως ο Κύριος (Αποκ.γ,20) : «Ίδού έστηκα επί την θύραν καί κρούω». Έχω σταθεί στην πόρτα της καρδιάς σου και χτυπώ δυνατά. Δεν την παραβιάζω. Και παρακάτω: «Έάν τις άκούσει τής φωνής μου και ανοίξη την θύραν» δηλαδή εάν κάποιος ακούσει τη φωνή μου και ανοίξει την θύρα τότε μόνο θα εισέλθω. Έτσι και ο πατέρας της παραβολής αφήνει τον γιό του να επιλέξει ελεύθερα την ζωή του και του δίνει το ανάλογο μέρος της περιουσίας. Ομοίως και ο Θεός πατέρας δεν στερεί τα αγαθά του από τον άνθρωπο ούτε τον κατακεραυνώνει επειδή έχει διαλέξει την αμαρτία αλλά «Τον ήλιον ανατέλλει επί πονηρούς καί άγαθούς» (Ματθ.έ,45).

Ο Θεός μπορεί να σέβεται την επιλογή του ανθρώπου αλλά λυπείται όταν επιλέξει την ζωή της αμαρτίας διότι τον οδηγεί την απώλεια. Ο Κύριος στο Μυστικό Δείπνο λυπήθηκε βαθιά μέσα του για τον Ιούδα, «έταράχθη τῷ πνεύματι» (Ίω.ιγ',21). Ο Κύριος όχι μόνο λυπείται αλλά και επιθυμεί σφόδρα την επιστροφή του αμαρτωλού και εργάζεται γι' αυτήν. Είναι ο καλός ο Ποιμήν που αφήνει τα ενενήντα εννέα πρόβατα και ψάχνει επίμονα το εκατοστό, το χαμένο (Λουκ.ιε',4). Γι' αυτό και ο Δαβίδ στους ψαλμούς αναφωνεί: το έλεος Σου, Κύριε, θα με καταδιώκει σε όλες τις ημέρες της ζωής μου. (Ψαλμ.κβ',6)

Ο Θεός δέχεται με πολλή αγάπη και περιμένει την επιστροφή του κάθε αμαρτωλού. Στην περικοπή ο πατέρας βλέποντας τον άσωτο υιό που επιστρέφει, τον σπλαχνίζεται και τρέχει να τον υποδεχθεί στις πατρικές αγκάλες του καταφιλώντας αυτόν παρόλο που ο υιός δεν θεωρεί τον εαυτό του άξιο να ονομάζεται παιδί του πατέρα του. Ο πατέρας αντίθετα δίνει εντολή στους δούλους να τον περιποιηθούν και να τον ντύσουν με την πρώτη στολή και να τον αποκαταστήσουν ξανά σαν αρχοντόπουλο στο σπίτι του. Ο Θεός δεν μισεί

τον αμαρτωλό αλλά την αμαρτία. Δεν ζητά να τιμωρήσει τον αμαρτωλό για την αμαρτία του αλλά χαίρεται με την μετάνοια του και την στεφανώνει με πλούσιο έλεος.

Στην παραβολή του ασώτου υιού θαυμάζουμε την δύναμη της μετανοίας αλλά περισσότερο θαυμάζουμε την αγάπη του Θεού. Συνειδητοποιούμε ότι έχουμε πατέρα που μας αγαπά. Αυτήν λοιπόν την περίοδο του Τριωδίου ας κοιτάξουμε και εμείς να μετανοήσουμε και να επιστρέψουμε στο σπίτι του Πατέρα μας μέσα από το κατ' εξοχήν μυστήριο της μετανοίας, δηλαδή της ιεράς εξομολογήσεως και ας αφήσουμε το βάρος των αμαρτιών μας στα χέρια του Θεού. Να είμαστε σίγουροι τότε ότι ο πανοικτίρμων Θεός θα μας συγχωρέσει και μια νέα ζωή θα ανατείλει μπροστά μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Σίλας Καραβελίδης